

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola CXII. Gregorii Papae I. Ad Aregivm Episcopvm Vapincensem.
Consolatur de obitu suorum, hortaturque vt solícite suo munere fungatur.
Dalmaticarum vsum illi, & archidiacono eius permittit, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

NOTA IACOBI SIRMONTI
SOCIETATIS IESV.

* *Aetherio.*] Lugdunensi episcopo, vt dixi. Fallitur enim Beda, qui Arelatensem fuisse putat libro 1. historiae. reliquorum vero sedes notae sunt ex superioribus.

EPISTOLA CXII.

GREGORII PAPÆ I.

AD AREGIVM EPISCOPVM VAPINCENSEM.

Consolatur de obitu suorum, hortaturque vt solícite suo munere fungatur. Dalmaticarum vsum illi, & archidiacono eius permittit, iubetque vt Synodo per Syagrium cogendæ interfuit.

Gregorius Aregio episcopo de Galliis.

FRATERNITATIS vestræ afflictio, quam de amissione vestrorum vos hominum habuisse cognouimus, tantam nobis causam mœroris iniecit, vt quia nos de duobus caritas vnum fecit, cor nostrum in vestris specialiter vribus tribulationibus sentiremus. Sed in hoc dolore multum me consolata est sanctitatis tuæ ad animum reducta discretio, quam & patienter ferre tristitiam, & decet de morte spe vitæ alterius longam non habere mœstitiam. Ne tamen aliqua adhuc tribulatio in vestra mente remaneat, hortor quiesce dolere, desine tristis esse. Nam indecens est de illis tædio afflictionis addici, quos credendum est ad veram vitam moriendo peruenisse. Habent forsitan illi iustam longi doloris excusationem, qui vitam alteram nesciunt, qui de hoc sæculo ad melius esse transitum non confidunt. Nos autem qui nouimus, qui hoc credimus & docemus, contristari nimium de obeuntibus non debemus, ne quod apud alios pietatis tenet speciem, hoc magis nobis in culpa sit. Nam diffidentiae quodammodo genus est, contra hoc quod quisque prædicat torqueri mœstitia, dicente Apostolo: *Nolumus autem vos ignorare, fratres, de dormientibus, vt non contristemini, sicut & ceteri, qui spem non habent.* 1. Thess. 4. Hac itaque, frater carissime, ratione perspecta, studendum nobis est, vt, sicut diximus, de mortuis non affligamur, sed affectum viuentibus impendamus, quibus &

Yyyy iij .

pietas ad vtilitatem, & sit ad fructum dilectio. Proinde obiurgando, hortando, suadendo, blandiendo, consolando prodesse quibus possumus festinemus. Lingua nostra bonis fomentum sit, prauis aculeus, tumidos retundat, iratos mitiget, pigros exacuat, desides hortatu succendat, refugientibus suadeat, asperis blandiatur, desperatos consoletur; & quia ductores dicimur, viam salutis gradientibus ostendamus. Simus in custodia vigilantes, aditus contra hostis insidias solliciti muniamus. Et si quando per deuia ouem de commissis gregibus error abduxerit, toto illam annisu ad caulas reuocare dominicas contendamus, vt de pastoris nomine quod habemus non supplicium, sed præmium consequamur. Quia ergo in his omnibus diuinæ gratiæ adiutorio opus est, omnipotentis Dei assiduis precibus clementiam exoremus, quatenus ad hæc nobis operanda & velle tribuat, & posse concedat: atque in ea nos via, cum fructu boni operis, quam se pastor pastorum esse testatus est, dirigat; vt sine quo facere nihil assurgimus, per ipsum implere omnia valeamus. Præterea communis filius Petrus diaconus nobis innotuit, quod fraternitas vestra tempore quo hic fuit poposcerit, vt sibi & archidiacono suo vtendi dalmaticis licentiā præberemus. Sed quia ita hominum suorum infirmitate compulsus festinanter abcessit, vt nec ipsum mœror incumbens diutius, vt dignum erat, & res desiderata poscebat, fineret imminere, & nos in multis implicitos ecclesiasticæ rationis consideratio nouum hoc inconsulte & subito non permetteret indulgere; idcirco postulata rei prolongatus effectus est. Nunc vero caritatis tuæ bona reuocantes ad animum, huius auctoritatis nostræ serie petita concedimus, atque te & archidiaconum tuum dalmaticarum vsu decorandos esse concessimus, easque dalmaticas dilectissimo filio nostro Cyriaco abbate deferente transmisimus. Præterea in ea Synodo, quam contra simoniacā hæresim per fratrem & coepiscopum nostrum Syagrium decreuimus congregari, sanctitatem vestram volumus interesse, atque eidem fratri ita pallium quod transmisimus tribui, si prius se promiserit illicita quæ prohibuimus, per definitionem synodicam a sancta ecclesia remouere. De qua Synodo omnem nobis subtiliter ordinem tuam fra-

ternitatem volumus scriptis decurrentibus nuntiare, vt ipse, cuius nobis sanctitas valde experta est, nos reddas de omnibus certiores.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Aregio episcopo.*] Vapincensem episcopum fuisse docuit nos ipse sancti Arigii vita in codice Siluiniacensi, in qua & Valatonii archidiaconi, dalmaticæque illi a Gregorio concessæ fit mentio his verbis: *Ergo & beatissimo viro Valatono, qui tunc temporis archidiaconus sub sepedicto pontifice Vapincensem regebat ecclesiam, visus est dalmaticam causa muneris indulgisse. Et quia compererat quod esset sacris literis decoratus, quod ipse in sui magistri succederet sede beatissimus Gregorius papa palam suis pronuntiauit oraculis.*

EPISTOLA CXIII.
GREGORII PAPÆ I.
AD SYAGRIVM EPISCOPVM.

Laudans ob operam Augustino nauatam, pallii vsum illi concedit, statuitque vt ecclesia Augustodunensis primum in ea prouincia post Lugdunensem locum obtineat. & de Synodo iterum.

Gregorius Syagrio episcopo Augustodunensi.

MAGISTRA bonorum omnium caritas, quæ nihil sapit extraneum, nil asperum, nil confusum, ita exercet corda & corroborat, vt nihil graue, nil difficile existimet, sed fiat totum dulce quod agitur. Huius igitur cum sit proprium nutrire concordiam, seruare coniuncta, dissociata cõiungere, praua dirigere, & virtutes ceteras perfectionis suæ munimine solidare; quisquis in eius radices se inserit, nec a viriditate deficit, nec a fructibus inanescit: quia humorem fecunditatis opus efficax non amittit. Atque ideo multum tibi, dilectissime fratrum, in Domino condelector atque congaudeo, quod sic eadem caritate te præditum multorum testificatione comperio, vt & ipse quæ sacerdotis sunt decenter exhibeas, & aliis te laudabiliter imitandû ostendas. Quia igitur in prædicationis opere, quamdiu cogitans Anglorum genti per Augustinum quondam monasterii mei præpositum, nunc fratrem & coepiscopum nostrum, impendere studui, ita sollicitum ac deuotum adiu-

Caritatis
proprium.

Caritas
Syagrii er-
ga Augusti-
num in An-
glis conuer-
tendis.